

také ještě otázkou, zda by st-l po případě jako příslušník a farář evangelické církve byl legitimován k tomu, stěžovati si v daném případě s hlediska shora uvedeného předpisu § 23 zák. čl. LIII : 1868. Nss uznal tudíž st-le za legitimována ke stížnosti a bylo mu proto zabývati se stížností v ostatních směrech.

II. St-l mimo jiné žádá za zjištění, zda v této věci neměl rozhodovati na místo župního úřadu župní výbor. Tím popírá tedy kompetenci žal. úřadu k vydání nař. rozhodnutí. Na základě této námítky, jakož i zkoumajе z úřední povinnosti předpoklady své vlastní kompetence, musil tudíž nss se zabývati otázkou, zda žal. úřad k vydání nař. rozhodnutí byl příslušný. Za tím účelem bylo v prvé řadě třeba vymeziti, jaké povahy věc v daném sporu byla rozhodována.

Tu pak uvážil nss nejprve, že v daném případě nešlo o spor patronátní; neboť třeba podle souhlasného stanoviska všech stran město Z. jest patronem řím.-kat. kostela ve Z. a jakožto takový má určité povinnosti stran vydržování řím.-kat. faráře a třeba usnesení ob. zastupitelstva, o které v daném případě jde, se opírá o povinnosti obce jakožto patrona, nelze přece shledati, že by tu šlo o spor patronátní ve vlastním slova smyslu, totiž o spor o existenci nebo o rozsah patronátních práv a povinností, nýbrž že tu jde naopak o otázku, zda obec s hlediska svého fin. hospodářství byla či nebyla oprávněna usnésti se na shora uvedeném novém vydání. Proto neplatí v daném případě také kompetenční předpisy směrodatné ve sporech patronátních, ve kterých, jak nss vyslovil již v nář. Boh. 6476/27 adm., přísluší — pokud spadají v úb e c do kompetence adm. úřadů — rozhodovací pravomoc v nejvyšší stolici min.-u škol.

V době nař. rozhodnutí, jakož i v době rozhodování nižších orgánů bylo již město Z. velkou obcí ve smyslu § 1 bodu b) zák. čl. XXII : 1886 (srovnej § 4 a 10 vl. nař. z 21. září 1922 č. 275 Sb.). V daném případě usneslo se ob. zastupitelstvo na novém vydání, které sice v rozpočtu zvláště obsaženo nebylo, které však podle současného usnesení ob. zastupitelstva mělo býti hrazeno z rozpočtového titulu na mimořádná vydání. Šlo tu tedy o věc, jakou má na mysli § 11 zák. č. 329/21. Ale pak je tu případ týkající se »poměrů fin. hospodářství obcí . . . upravených zákonem« čí. 329/21 (vide § 57 tohoto zák.) a platí o instančním pořadu v daném případě předpis § 58 odst. II. zák. č. 329/21, takže o odvolání st-lově z rozhodnutí okr. výboru měl rozhodovati s platností konečnou župní výbor a nikoli župní úřad.

Je tedy nař. rozhodnutí vydáno úřadem nepříslušným a bylo je zrušiti podle § 7 zák. o ss, aniž měl nss možnost zabývati se meritem věci.

Č. 6658.

Dávka z nájemného. — Administrativní řízení (Slovensko): Za účinnosti zákonů č. 126/20, 329/21 a 243/22 rozhoduje v Košicích ve věcech obecní dávky z nájemného jako poslední stolice župní úřad, nikoliv župní výbor.

(Nález ze dne 20. června 1927 č. 13.642.)

Prejudikatura: Boh. 5000/25 adm.

Věc: Dr. Bartoloměj R. v Košicích proti župnímu výboru v Košicích stran dávky z nájemného.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Platebním rozkazem ze 7. února 1924 byla st-li jako majiteli domu v Košicích z bytu jím užívaného předepsána dávka z nájemného za rok 1923 částkou 115 Kč 20 h. Odvolání proti tomu podané zamítlo zastupitelstvo města Košic z věcných důvodů. Rozhodnutí tomu bylo připojeno poučení, že jest přípustno odvolání k župnímu výboru. — Odvolání další župní výbor nař. rozhodnutím zamítl.

O stížnosti uvážil nss takto:

Nss-u bylo se z moci úřední zabývatí otázkou, zdali tento výrok byl vydán úřadem podle zákona příslušným. V tom směru uvážil soud, že nař. rozhodnutí bylo vydáno dne 28. listopadu 1925, tedy v době, kdy na Slov. platil již zák. z 12. srpna 1921 č. 329 Sb. o přechodné úpravě fin. hospodářství obcí a měst s právem municipálním (§ 59 cit. zák.), kdy dále město Košice nebylo již městem municipálním, nýbrž městem s regulovaným magistrátem (§ 1 zák. ze 13. července 1922 č. 243 Sb., vl. nař. z 21. září 1922 č. 275 Sb. a §§ 1 a 20 vl. nař. z 23. listopadu 1922 č. 335 Sb.) a kdy na Slov. byl již účinným zákon o zřízení župních a okr. úřadů z 29. února 1920 č. 126 Sb. (§§ 1 a 2 vl. nař. z 26. října 1922 č. 310 Sb.).

Nálezem Boh. 5000/25 adm. vyslovil nss názor, že o odvoláních ve věcech dávky z nájemného ve městech s reg. magistrátem rozhoduje za účinnosti žup. zák. a před zřízením župních senátů župní úřad.

Na tom ničeho nemění ani okolnost, že pravidla o vybírání obecní dávky z nájemného a z používání místností v Košicích, schválená min. pro Slov. usnesením z 5. listopadu 1923, stanoví v § 8, že lze z usnesení ob. zastupitelstva odvolati se k župnímu výboru, jehož rozhodnutí jest konečné, neboť, jak nss ve shora uvedeném svém nál. dovodil, nelze do pravidel o dávce z nájemného usnesených obcí pojmouti kompetenční předpisy odchýlné od ustanovení §§ 44 a 58 fin. novely. Dle těchto předpisů, jak v nál. onom zevrubně odůvodněno, přísluší v daném případě pravomoc rozhodovati v poslední instanci jediné župním úřadům.

Ježto, jak vyličeno, nebyl župní výbor vůbec příslušným, aby vystoupil jako stolice odvolací, jest nař. rozhodnutí vydané župním výborem aktem úřadu nepřislušného, tedy aktem zmatečným a bylo je zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Č. 6659.

Živnostenské právo: Předpis § 44 živn. řádu o povinnosti živnostníka užívati vhodného vnějšího označení na své provozovně týče se také vnější formy, tedy též rozměrů tohoto označení.

(Nález ze dne 21. června 1927 č. 23.599/26.)